

UN MOMENT SISPLAU

BERNAT SALVÀ

Paraules que prenen vida

En aquests temps d'estatuts escapçats i agitació preelectoral, s'ha fet evident la vigència del pensament de Joan Maragall (1860-1911). Les seves paraules han pres vida al Festival Temporada Alta de Girona i al Teatre Nacional de Catalunya amb l'espectacle *Joan Maragall: la llei d'amor*, dirigit per Joan Ollé. També s'ha fet evident la força dels seus textos lírics. Un d'ells, *Cant espiritual*, protagonitza el moment d'avui.

Deia el professor Joan B. Culla als seus alumnes de la Universitat Autònoma, a finals dels vuitanta, que la història no és un simple "coixinet cultural", que estudiar-la ens ajuda a comprendre millor el present i adonar-nos que res del que passa és per generació espontània, que tot té les seves arrels. Aquesta reflexió de final de curs de l'historiador em va venir a la memòria en veure l'espectacle *Joan Maragall: la llei d'amor*. En ple bombardeig preelectoral i qüestionament de les relacions entre Catalunya i Espanya, Joan Ollé treu la pols a textos polítics i cívics del poeta i pensador perfectament vigents. El 1908, en un article titulat *Visca Espanya!*, escrivia: "Però, com ha de viure Espanya? [...] ha de viure en la llibertat dels seus pobles; cadascú lliure en si, traient del terror propi l'ànima pròpia, i de l'ànima pròpia el govern propi, per a refer tots junts una Espanya viva, governant-se lliurement per si mateixa".

Però a més de ser "un pensador polític i social de primer ordre", com el descriu Joan Ollé, director i autor de l'adaptació dels seus textos al teatre, Joan Maragall també és un gran poeta, capaç d'omplir d'emoció, més de cent anys després, algunes escenes d'aquest espectacle. Per exemple, quan l'actor Joan Anguera recita un fragment d'*Elogi de la paraula* (1903): "Mireu l'home silencios encara, i us semblarà un ésser animal més o menys perfecte

Actors i intèrprets del cor *Lieder Càmera* reviu les paraules de Maragall TEMPORADA ALTA

que els altres. / I ¿n'hi haurà prou amb què un nin menut diga suau-ment: "mare", perquè tot el món espiritual vibri vivament en el fons de les vostres entranyes?"

L'espectacle es basa en això, precisament, en la paraula: els actors es van alternant per fer viure les paraules del poeta a través de petits monòlegs encadenats en un *crescendo* dramàtic que cobra la seva màxima

esplendor en el tram final. Els vuit actors i la dotzena d'intèrprets del cor *Lieder Càmera* són a escena, vestits i caracteritzats com els burgesos i obrers del temps del poeta, quan Montserrat Carulla recita *Cant espiritual* (1910-1911): "Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira / amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre, / què més ens podeu dà en una altra vida? / Per'xo estic tan ge-

lós dels ulls, i el rostre, / i el cos que m'heu donat. Senyor, i el cor / que s'hi mou sempre... i temo tant la mort! / Amb quins altres sentits me'l fareu veure / aquest cel blau damunt de les muntanyes, / i el mar immens, i el sol que pertot brilla?". Joan Anguera tanca l'obra, poc després, i el públic del Teatre Nacional, dempeus, dedica una ovació llarga i entusiasta a la companyia. *

Joan Maragall, la llei de l'amor
 Direcció: Joan Ollé
 Adaptació: Carles Guillén i Joan Ollé
 Intèrprets: Joan Anguera, Paula Blanco, Montserrat Carulla, Rosa Muñoz, Victòria Pagès, Albert Pérez, Àngels Poch, Fèlix Pons i Vicky Peña (veu en off)
 TNC, 30 d'octubre 2010

LES RADES GRISSES

RAÏL MAIGÍ

Més caçadors d'ombres

La saga juvenil *Caçadors d'ombres* ha superat el format de trilogia, la qual cosa és sinònim d'èxit comercial. Quan encara estava calenta la tercera part, *Ciutat de vidre*, acaba d'aparèixer el primer volum de la preqüela, en què l'escriptora nord-americana Cassandra Clare respon a la seva legió de seguidors (sobretot seguidores) mirant enrere per crear els orígens de tot plegat. *L'àngel mecànic* (que publicuen Estrella Polar en català i Destino en castellà) assumeix el repte de donar respos-

ta a la demanda dels fans, però alhora té el perill de caure en la repetició de patrons, d'altra banda molt habituals en la narrativa recent protagonitzada per vampirs: noia que ha de triar entre dos nois en un context fantàstic. Per a molts, en el fons es tracta d'una novel·la romàntica adaptada a escenaris de fantasia urbana que atrauen el públic adolescent —la campanya, de fet, busca clarament el sector femení, com en sagues anteriors—. En aquest nou començament, la protagonista és Tessa Gray, que amb l'afany de tro-

Detall de la coberta de 'L'àngel mecànic'

bar el seu germà, viatja a Londres. Allà cau a mans d'una fosca organització secreta i serà rescatada pels Caçadors d'ombres. La recerca del germà seguirà al costat de Jem i Will, pels quals se sent atreta. Dimonis, àngels i altres criatures en el Londres victorià conformen una trama amb prou atractius per mantenir l'interès dels seguidors. És destacable el fenomen de fans que genera la sèrie a internet, amb atractius com ara un xat en directe amb l'autora el 30 de novembre al web www.cazadoresdesombras.com. *